

Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 8 февруари 2022 г. — Right to Know CLG/An Taoiseach

(Дело C-84/22)

(2022/C 191/17)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Right to Know CLG

Ответник: An Taoiseach

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли протоколите от официалните заседания на изпълнителната власт на държава членка, на които членовете на правителството са длъжни да се събират и да действат като колективен орган, да се квалифицират за целите на искане за достъп до съдържаща се в тях информация за околната среда като „вътрешни съобщения“ или като „дейности“ на публичен орган по смисъла на тези понятия съответно в член 4, параграф 1, буква д) и член 4, параграф 2, първа алинея, буква а) от Директива 2003/4/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО?
- 2) Разпростира ли се принципът на силата на пресъдено нещо (както е разгледан в решение Köbler, C-224/01⁽²⁾, ECLI:EU:C:2003:513 и последващата съдебна практика) отвъд диспозитивната или разпоредителната част на предходното решение и включва ли, в допълнение, фактическите констатации и правната квалификация, съдържащи се в предходното решение? С други думи, ограничава ли се принципът на силата на пресъдено нещо до основанията на иска (cause of action estoppel) или обхваща и отделен [решен по-рано] въпрос (issue estoppel)?
- 3) Във висящо производство между страните относно твърдяно неспазване на Директива 2003/4/ЕО във връзка с конкретно искане за предоставяне на информация за околната среда, когато заявител/молителът е успял да постигне отмяна на решение, при което някои изведени от правото на Съюза основания за обжалване са уважени, а други са отхвърлени, допуска ли правото на Съюза, и по-специално принципът на ефективност, национално правило за силата на пресъдено нещо въз основа на issue estoppel, което изисква националният съд в ново производство относно последващо решение по същото искане да не позволи на този заявител/молител да оспори въпросното последващо решение въз основа на изведени от правото на Съюза основания, които преди това са били отхвърлени, но при тези обстоятелства не са обжалвани?
- 4) Имат ли въздействие върху отговора на въпрос (3) по-горе следните факти: i) че не е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз и ii) че нито една от страните не е представила приложимата практика на Съда на вниманието на националния съд?

⁽¹⁾ ОВ L 41, 2003 г., стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200.

⁽²⁾ Решение от 30 септември 2003 г. (EU:C:2003:513).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 9 февруари 2022 г. — Fenice — Qualità per l'ambiente SpA/Ministero della Transizione Ecologica и др.

(Дело C-91/22)

(2022/C 191/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio